

Quand èri diàgon, davant la pòrta, aviàm un ferrat prèst amb un tròç de pala per amassar las cròtas que tombavan ases e cavals sul camin. Los geraniums, ulhets e orténsias presavan fort aquel engrais natural que los fasiá verdejar e florir aici-sèm.

Rars èran los qu'avián un cagador a l'ostal. E plan sovent èra un traue que caliá tener de curar. Nosautres, coma un pauc tot lo mond, n'aviàm pas. Caliá anar defòra, quin que siá lo temps, d'ivèrn coma d'estiu. E nos fretàvem totjorn amb un ròc o l'estiu una fuèlha de vinha. Lo papièr èra rar e se gardava per faire de paurs pels lapins. Pus tard en Algeria, quand foguèri al regiment a costat d'Algier, entendèri mai d'un còp los companhs mespresar los arabs coma se fretavan amb un ròc sens se servir de papièr. La civilisacion semblava passar per aquel signe... Benlèu qu'aquela costuma èra un rësta de la barbaria dels primiers temps de l'òme... De tot biais èra clar que dins aquelas annadas seissanta, los d'Algier e quelques lunhairòls avián quicòm de comun dins lor compòrtament privat.

Ara Lunhan a una batariá de cagadors publics e Lesenon cinq o siés. Dos còps per setmana, l'escobillaire pren de paladas de botelhas, de papièr, de brústias, de caissas coma jamai se'n èra pas vist aitant. Lunhan es sortit de son josedesenvolopament.

Se faguèt un toat que mena las aigas cap a la ribièra, dirèctament, e que voja just al dessús d'ont ma grand fasiá la bugada. Cada vilatge mena aital sas aigas de vaissèla e dels cagadors cap a la ribièra. L'estiu, quand ensajam de nos banhar, es pas rar de veire passar un embalatge, un vas de iaort, de saquets de plastic, de botelhas d'oli et tot çò autre que vesèm pas.

Avèm netejat los ostals, cambiat los vilatges, mas las ribièras venon de fangasses e de toats. Quand los vilandreses de Besièrs se venon passejar, ne profèchan per escampar lors escobilhas per nòstres torrals e se'n vei de molons dempuèi l'estrada.

Se cal demandar s'avèm talament ganhat, se sèm talament luènh del biais de faire de nòstres paires e dels arabs. Nos sèm benlèu contentats de cambiar las escobilhas d'endrech.